

РЕШЕНИЕ

№ 1695

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-A СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана Георгиева

Членове: Виолета Йовчева
Димитър Ковачев

при участието на секретаря Емилия М. Вукадинова
като разгледа докладваното от Димитър Ковачев Въззивно гражданско дело
№ 20211100512463 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК. Образувано е по въззивна жалба от Специализирана прокуратура, представлявана от и.ф. на адм. ръководител В.М. срещу Решение № 20271795 от 09.12.2020г., постановено по гр. д. № 37548/2020г. по описа на Софийски районен съд, 179 с-в, с което е уважен, предявеният срещу жалбоподателя от Н.И. иск по чл. 357 от КТ вр. с чл. 188, т. 1 КТ- за отмяна на дисциплинарно наказание „Забележка“.

С жалбата моли решението да се отмени като неправилно поради нарушение на материалния и процесуалния закон и необоснованост.

Твърди се липса на мотиви, лаконичност на мотивите, непълнота в съжденията относно решаващите изводи, необсъждане на защитните възражения на ответника по отношение процесуалния ред за налагане на наказание, аргументите на работодателя за наложеното наказание. Оспорва се извод на съда за „прекомерност“ на наказанието - несъответствие на нарушението с наложеното наказание. Оспорва изводите на съда за липса на виновно поведение. Преценката за тежестта на нарушението била на работодателя, а гаранция за правилност на преценката било спазването на процедурата по чл. 193 КТ. СРС не обсъдил законосъобразна ли е заповедта от гледна точка на форма, реквизити и мотиви.

Иска се отмяна на решението и отхвърляне на иска. В съдено заседание не изпраща представител.

Не е постъпил отговор на жалбата. В съдебно заседание чрез пълномощник въззиваемата оспорва жалбата и иска потвърждаване на решението.

СГС след преценка по чл. 269 ГПК намира обжалваното решение за валидно и допустимо, като постановено от надлежен съдебен състав и по допустим иск.

Относно правилността на решението въззивния съд е обвързан от оплакванията в жалбата и императивните материални норми. След преценка на твърденията и възраженията на страните с оглед на събраните по делото доказателства СГС намира обжалваното **решение за правилно макар и само по краен резултат поради следното:**

Недопустимо СРС е обсъждал и е приел, че заповедта е издадена от некомпетентен орган.

Този порок на заповедта е релевиран по делото едва в ход на устните състезания.

Трайна е съдебната практика, че след изтичане на сроковете по чл. 358, ал. 1 от КТ е недопустимо да се въвеждат основания на тези искове, които не са заявени с исковата молба.

Несъстоятелни са мотивите на СРС относно липсата на преценка за съответствие между тежестта на нарушението и наложеното наказание. По начало за всяко едно деяние, което съставлява изпълнение на трудови задължения (колкото и леко да е нарушението) може да бъде наложено наказание измежду предвидените в КТ, но въпросът за съответствие на видът на наказанието с тежестта на нарушението може да се поставя само в случай, че не се налага най-лекото наказание. Ако е наложено най-лекото наказание какъвто е случая не подлежи на обсъждане дали то съответства на тежестта на нарушението, защото просто няма как да се наложи по леко от най-лекото наказание по закон.

Според настоящият състав на СГС неправилно СРС е приел и че има нарушение. В конкретния случай няма изпълнение на трудови задължения от обективна страна, а щом няма изпълнение на трудово задължение няма как да има дисциплинарно нарушение и е безсмислено да се обсъжда субективното отношение на въззиваемата – тоест дали има вина.

За да достигне до този извод СГС преценява следното: От фактическа страна спор няма между страните, че между тях е съществувало ТПО в периода на което е наложено процесното наказание с процесната заповед, като въззиваемата е заемала длъжността „Съдебен деловодител“ до 20.07.2020г..

От заповедта от 17.07.2020г. за налагане на наказанието се установява, че неизпълнението на задължения, за което е наложено наказанието е изразено в неправилно разпределяне от страна на въззиваемата на 05.05.2020г. на два броя преписки, като те трябвало да се включат в друга група за разпределение на преписките между прокурорите, а не в тази в която са разпределени.

При преценка дали има неизпълнение на трудови задължения по смисъла на КТ (приложим на основание чл. 359 ЗСВ) СГС взема предвид следното:

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗСВ: Разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случайния подбор чрез равномерно електронно разпределение съобразно поредността на постъпването им при спазване изискванията на чл. 360б. Съгласно ал. втора: Принципът на случайния подбор при разпределението на делата в съдилищата се прилага в рамките на колегиите или отделенията, а в прокуратурата и Националната следствена служба - в рамките на отделите.

В правилника за администрация на прокуратурата (обн. ДВ, бр. 106 от 10.12.2013 г.) в чл. 62, ал. 1, т. 5 е въведено в задължение на служителите от служба „деловодство“ да образуват в дела и преписки разпределения по отдели входящи документи.

В представената с отговор на исковата молба от въззивника Заповед РД-04-692/03.12.2019г. на административния ръководител на специализираната прокуратура са посочени групите за случайно разпределение на преписките., като е посочено за всеки отдел отделни групи за разпределение.

В т. 7 от тази заповед се посочва, че групата в която трябва да се разпредели съответната преписка се определя от административния ръководител или заместващият го прокурор. Същият е принципа и в т. 8 от тази заповед. Няма данни тази заповед да е отменена или изменена към 05.05.2020г, на която дата се твърди от ответника работодател да са извършени нарушенията за които е наложил наказание „Забележка“.

В тази заповед не се предвижда друг освен административния ръководител или заместващ го прокурор да определя групата, в която трябва да се разпредели дадена преписка.

От представените две резолюции (на л. 28 и л. 54) за които работодателя твърди да са нарушени от ответника се установява, че в тях **НЯМА ПОСОЧЕНА ГРУПА ЗА РАЗПРЕДЕЛЯНЕ** НА съответната преписка. Без значение е обстоятелството, че в тях се говори за досъдебно производство, доколкото в съдържанието им е ясно, че по съответните случаи има образувани и прокурорски преписки.

Дейността по разпределяне на преписките в отделните групи за разпределение е

дейност, която изисква правни познания и няма как да се възлага на лице, което не притежава такива. Не напразно и заповедта на административния ръководител изисква разпределението по групи за разпределение да се извършва от него или от прокурор. Не може да се очаква от служител без юридическо образование да преценява, кое е „преписка“, кое е „досъдебно производство“, кое е „фактическа и правна сложност“, кое „спешност“ и прочие. Правно ирелевантно е, че е възможно фактически служителят да извършвал такова разпределение. Даже да го е правил, ако допусне грешка, то тя не е правно основание за ангажиране на неговата дисциплинарна отговорност.

Ето защо няма и неизпълнение на трудови задължения и не може да има ангажиране на дисциплинарна отговорност. Предвид изложеното решението е правилно по краен резултат и следва да се потвърди.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски за въззивната инстанция има само въззиваемата-ищца, която претендира и доказва заплатен адвокатски хонорар в размер на 800,00 лева.

Водим от гореизложеното съдът СГС, II „А“ с-в

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20271795 от 09.12.2020г., постановено по гр. д. № 37548/2020г. по описа на Софийски районен съд, 179 с-в, с което е уважен, предявеният срещу жалбоподателя от Н.И. иск по чл. 357 от КТ вр. с чл. 188, т. 1 КТ-за отмяна на дисциплинарно наказание „Забележка“, наложено със заповед Заповед № РД-04-339/17.07.2020Г.,

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Специализирана прокуратура с адрес: гр. София, ул. **** да заплати на Н.И. Илиева, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Дианабад“, ул. **** сумата от 800,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за производството пред СГС.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____